

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1542/2021
14.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Божидара Вујичића и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Александар Павловић, адвокат из ..., против туженог "Симпо" а.д. Врање, ради исплате зараде и уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1582/2021 од 09.04.2021. године, у седници одржаној 14.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1582/2021 од 09.04.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П1 122/2020 од 09.12.2020. године, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да тужилци на име неисплаћених зарада и на име разлике у мање исплаћеним зарадама плати појединачне месечне износе ближе означене у изреци првостепене пресуде, са законском затезном каматом, како је изреком наведено. Одбијен је тужбени захтев тужиле да се обавезе тужени да за њен рачун уплати код надлежног фонда ПИО доприносе за пензијско и инвалидско осигурање на разлику у заради у износу од 229.332,46 динара, са каматом, како је изреком наведено. Одбијен је тужбени захтев тужиле да се обавезе тужени да јој накнади трошкове парничног поступка у износу од 258.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1582/2021 од 09.04.2021. године, одбијена је жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би

могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о исплатама неисплаћених зарада, као и мање исплаћених зарада, уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем Врховног касационог суда о правним питањима на које се ревизијом тужиле указује. Наиме, схватање Врховног касационог суда о правним питањима на која се ревизијом тужиле указује, изражено је у више одлука Врховног касационог суда.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом става 2. исте законске одредбе.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Побијаном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву ради исплате потраживања из радног односа, постављеним у тужби од 14.12.2015. године, чија је вредност предмета спора 1.693.500,00 динара, колико износи и вредност предмета спора која се ревизијом побија.

Имајући у виду да се предмет спора у овој парници не односи на заснивање, постојање и престанак радног односа, у ком случају би ревизија била дозвољена применом члана 441. ЗПП, већ је предмет спора новчано потраживање, дозвољеност ревизије цени се по општим правилима о дозвољености ревизије у имовинско-правним споровима. Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**